

GOOD NEWS

Novinky

ROTARY DISTRIKTU Č. 2240 - ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

6/2001

Stanislav Novák, guvernér distriktu 2240 předal čestný odznak Paul Harris Fellow Augustinu Čermákovi

75 let Rotary klubů v Hradci Králové a Pardubicích

V sobotu 10. listopadu si členové Rotary klubů z Hradce Králové a Pardubic spolu s pozvanými hosty z tuzemska i zahraničí připomněli v královéhradeckém Novém Adalbertinu významnou událost ve své historii – sedmdesáté páté výročí svého prvního vzniku. Svědectví o tom podává americký list Chicago Tribune z roku 1928:

“Hradec Králové a Pardubice jsou pokroková, prosperující města ve východních Čechách, která sousedí a jsou rivaly po mnohá desetiletí. V současnosti Rotary kluby v obou městech, které byly založeny ve stejný den 17. prosince 1926, nejen pořádají průběžná meziměstská setkání, ale také prostřednictvím vlivu svých členů jsou schopny velice pomoci při spolupráci obou měst na řešení místních problémů...”

Dvakrát zrušila oba kluby totalitní moc: nacistická v srpnu 1939, komunistická v červnu 1948. Navzdory tomu byly vždy znovu obnoveny: po válce v roce 1946 a naposledy 12.9.1991 (pardubický v roce 1995).

Obsah citovaného článku je však stále platný, a tak se hradečtí rotariáni mohou pochlubit tím, že za 10 let od svého posledního založení shromáždili nejen mezi sebou, ale i jako dary od svých partnerských klubů v zahraničí a od Nadace Rotary International více než 4,5 mil. Kč. Tuto částku pak rozdělili mezi různé charitativní a humanitární organizace

pokračování na straně 3

Z oslav 75. výročí založení Rotary klubů Hradec Králové a Pardubice

Zdravici RC Hall in Tirol přednesl Ludwig Franckenstein

Oficiální návštěva guvernéra distriktu 2240 v RC Banská Bystrica

Přivítání biskupa hradecké diecéze
Dominika Duky

Uvítání primátora Hradce Králové
pana ing. Oldřicha Vlasáka

Představení guvernéra Richarda Selbacha
paní senátorce Jaroslavy Moserové

Předání slavnostní medaile a vlajček guvernérovi
distriktu 1840 Richardu Selbachovi

PDG Bill „Milan“ Ruth z USA (vlevo) se sekretářem klubu A. Čermákem

Guvernérské návštěvy ukončeny

Jednou z povinností každého guvernéra distriktu je navštívit během prvních šesti měsíců svého funkčního období všechny Rotary kluby svěřeného mu distriktu.

Během devíti týdnů se mi podařilo všechny naše kluby navštívit a chtěl bych jim touto cestou poděkovat za vstřícnost, se kterou jsem se v nich setkal. Pro mnohé kluby to znamenalo přeložit si svůj obvyklý mítink na některý jiný jim nezvyklý den, ale i to se ve většině případů obešlo bez problémů.

Můj celkový dojem z těchto návštěv je veskrze pozitivní. Veliká většina našich klubů si je dobře vědoma svých práv i povinností. Stále jsem si uvědomoval,

že jsme mladý distrikt s mladými kluby - vždyt jen několik z nich dosáhlo už dospívajícího věku 10 let. Mnohé kluby prošly nebo stále ještě procházejí určitou očišťovací kúrou, která pro ně často znamenala ztrátu podstatné části členstva. Mnozí z těch počátečních členů si asi pod heslem Rotary představovali leccos jiného, možná méně povinností a více práv.

Pro takové kluby se zdravým jádrem to ovšem dnes znamená vyhledávat nové členstvo, a to, jak dobře víme, je spojeno velmi často s velkými obtížemi. Bude to nesporně trvat ještě dost dlouho, než bude možné konstatovat větší stabilitu a vnitřní sílu klubů. Avšak s takovými potížemi se potýkaly kluby všude na světě při svém vzniku. Obnova členské základny doplňováním hlavně mladými kandidáty je procesem, který se nikdy nezastaví.

Bude nyní povinností mých zástupců - asi-

stentů, aby se soustředili na další spolupráci s kluby a věnovali obzvlášť hodně pozornosti těm klubům slabším. Těch klubů, které mohou sloužit jako dobrý příklad, je u nás zaplat pánbůh dostatek.

Děkuji co nejsrdečněji všem klubům, že mi umožnily seznámit se s jejich prací a přeji všem našim rotariánům a rotariánkám hodně energie při překonávání potíží a také hodně radosti z nově poznávaných přátelství, jakož i vykonané práce. Vřelý dík!

*Stanislav Novák, DG 2240,
RC Hradec Králové*

pokračování ze strany 1

a spolky, ale i školy, obce postižené povodněmi apod. Za všechny je možno uvést královéhradecké sdružení ŽIVOT 90, pro jehož projekt AREÍON (monitorování osaměle žijících a hendikepovaných osob) zajistili celkem 54 komunikačních souborů v hodnotě téměř 1 mil. Kč. Na konci listopadu t.r. uspořádal hradecký klub druhý ročník benefičního koncertu pod názvem „Tmavomodrý večer“, jehož čistý výtěžek (loni to bylo 200 tis. Kč) byl rozdělen mezi organizace, pečující o nevidomé a slabozraké spoluobčany ve zdejší komunitě. Další informace o tomto koncertu najdete na straně 10.

Velkou část svých aktivit věnuje klub mladým lidem, mezi nimiž

vidí své nástupce. A tak se stará o vysílání studentů na stáže do světa, organizuje letní tábory pro mladé hosty ze zahraničí a v neposlední řadě pomáhá při zakládání a rozjezdu Rotaract klubu, ve kterém je již sdruženo na 16 mladých lidí z Hradce ve věku od 18 do 25 let.

Se všemi těmito skutečnostmi se hradečtí rotariáni v sobotu podvečer pochlubili nejen před rotariány z dalších klubů z Česka i Slovenska, ale i před paní senátorkou Jaroslavou Moserovou (která je členkou Rotary klubu Pardubice), hejtmany z obou krajů (příčemž ing. Bradík je zase členem Rotary klubu v Hradci) a primátory z obou měst. Zároveň přijali pozdravy od svých přátel z Německa, od patronátního klubu v rakouském Hall in Tirol a od Billa „Milana“ Rutha, který zastupoval nejbližší klub - kalifornský Vacaville (viz článek „Přítel po internetu“ - GN 3/2001).

Oba kluby obdržely čestná uznání ke svým pětasedmdesátinám od světového prezidenta Rotary International Richarda D. Kinga a člen hradeckého klubu Augustin Čermák pak čestný odznak Paul Harris Fellow.

Se všemi hosty se rozloučil jako „domácí pán“ královéhradecký biskup Msgr. Dominik Duka se slovy uznání a ocenění přátelského a humanitárního ducha celé organizace.

Celý večer potom pokračoval jako přátelské setkání se živou hudbou a občerstvením v prostorách Nového Adalbertina až do pozdních hodin.

*Ing. Augustin Čermák
Rotary klub Hradec Králové*

ZE SVĚTA NADACE ROTARY

Co to znamená být rotariánem?

Znamená to vynaložit svůj čas, své schopnosti a své finanční prostředky pro dobrou věc. Znamená to, že se o svůj čas dobrovolně podělíte se svým Rotary klubem a s obcí, kde žijete; že se svými penězi budete podílet na pomoci lidské společnosti.

Váš každoroční příspěvek Nadaci Rotary ke zlepšení života chudých obcí či zemí tím, že se budou řešit místní konflikty, dodržovat lidská práva, vyhlazovat nemoci, že se budou sytit hladoví, vychovávat děti. Že budeme spolupůsobit ve prospěch společného cíle - daru míru a vzájemného porozumění na celém světě.

Plných 100 % každého příspěvku, vloženého do Fondu každoročních programů (Annual Programs Fund), který je hlavním zdrojem pro všestrannou podporu programů Nadace, se také na tyto programy přímo vynakládá.

S odvoláním na rezoluci přijatou v dubnu 2001 při zasedání Legislativní rady Rotary International vyzývá ředitel Sboru zmocněnců Nadace Rotary Luís Vicente Giay všechny rotariány, aby se každý z nich zavázal přispět do Nadace Rotary každoročně částkou 100 US \$, a dodává: „Nadace Rotary nemá žádná omezení, ani pokud jde o šlechetnost rotariánů.“

Co lze pořídit z prostředků Nadace Rotary?

Za 100 US \$: Tři operace šedého zákalu v Indii; postiženým se tak navrátí vzácný dar zraku.

Léky, které potřebují děti postižené leukémií v Bangladéši.

ZA 500 US \$: 26 studní, které dávají pitnou vodu vesnicím na

Filipínách.

30 hygienických latrín na indickém venkově v blízkosti Kalkaty.

Za 1000 US \$: Vybavení a materiál, potřebný pro provedení 25 operací dětí na Filipínách, které jsou postiženy rozštěpem patra.

Prostředky poskytované jako příspěvek na pořízení 3 počítačů a na jejich dodání do technologického centra některé obci indického venkova.

Za 3000 US \$: Laboratorní vybavení nemocnice, která poskytuje zdravotní péči chudým nemocným v Argentině.

Za 5000 S \$: Celoroční vzdělání 70 dětí bez domova nebo dětí zneužívaných jako pracovní síla v Mactanu na Filipínách.

Provedení orthopedických operací 19 indických dětí postižených dětskou obrnou, včetně pořízení 10 kolečkových křesel a 10 šicích strojů, potřebných pro profesní výchovu.

Za 10 000 US \$: Prostředky poskytované jako příspěvek k pořízení a přepravě školních tabulí, knih a laboratorního zařízení pro střední školu v Ugandě.

Zařízení pro program zaměřený na pořízení hospodářských zvířat, jež budou sloužit k výživě 500 sirotků v Peru.

Dary určené pro Nadaci Rotary přetvářejí život kdekoli na světě.

*Převzato z časopisu
THE ROTARIAN, č.10/01*

Jen pro porovnání:

V rotariánském roce 2000/01 vynaložili němečtí rotariáni na projekty ve sféře služeb obci celkem 31,6 mil. DM. To znamená, že na každý z 788 Rotary klubů připadlo v průměru 40.200 DM a na každého německého rotariána 840 DM. Připomeňme si, že Německo je rozvrženo do čtrnácti distriktů.

*Převzato z časopisu
DER ROTARIER č.10/01*

Rotary v číslech

(podle údajů ke 30. červnu 2001):

1.188.492 členů Rotary klubů
30.149 Rotary klubů
530 distriktů ve 162 zemích

161.184 členů Rotaract klubů-
7.008 Rotaract klubů ve 151 zemích

179.1230 členů Interact klubů
7.789 Interact klubů ve 107 zemích

Světové kongresy Rotary International:

23.-26. června 2002 Barcelona, Španělsko

1.-4. června 2003 Brisbane, Queensland, Austrálie

23.-26.května 2004 Osaka, Japonsko

2005 Chicago – 100. výročí od založení Rotary

Poznámka redakce GOOD NEWS:

Vedení distriktu 2240 vyzývá všechny české a slovenské rotariány, aby dle svých možností využili mimořádné příležitosti k účasti na příštím Světovém kongresu Rotary International. Po několika letech, kdy se tento kongres konal na jiných kontinentech (1998 – Indianapolis, Indiana - USA; 1999 – Singapur; 2000 – Buenos Aires; 2001 – San Antonio, Texas, USA) bude poměrně snadné podílet se na tomto celosvětovém setkání rotariánů na evropském kontinentu.

Veškeré podklady (informace o místě konání, přihlášky, objednávky ubytování atd.) mohou zájemci získat prostřednictvím internetu na adrese:

www.rotary.org/meetings/registration.html

VÁCLAV HAVEL OCENIL ROTARIÁNA

Redakce GOOD NEWS dostává pravidelně od Rotary klubu Londýn, prvního klubu, založeného již v roce 1911 mimo území Severní Ameriky, jeho klubový měsíčník „THE LONDON ROTARIAN“, vycházející již po 90 let. V jeho říjnovém čísle byl uveřejněn anglický překlad dopisu, který od našeho pana prezidenta Václava Havla obdržel Sir Sigmund Sternberg, O.St.J. (Officer of the Order of St John of Jerusalem), KCSG (Knight Commander of St Gero-ge), JP (Justice of the Peace).

Dopis máme příležitost přetisknout v původním českém znění, které jsme získali díky ochotě vedoucího Kanceláře prezidenta republiky p. Ivo Mathé:

V Praze dne 24. září 2001

Vážený a milý Sire Sigmunde, přijměte, prosím, pamětní medaili prezidenta České republiky, jejímž udělením bych rád vyjádřil, nakolik si vážím Vaši celoživotní práce, která Vás vynesla mezi přední osobnosti jednotící se Evropy.

Vysoce si cením zásad, na nichž stavíte svou veřejnou, charitativní a společenskou činnost. Dokázal jste do konkrétních činů promítnout ideu vzájemného porozumění, úcty a lásky k bližním, respektu k jejich odlišnostem a odpovědnosti za osud lidského rodu.

Přeji Vám vše dobré

Václav Havel

ČESTNÝ DOKTORÁT ZDEŇKOVÍ VOSTRACKÉMU

V červenci 2001 obdržel rektor Západočeské univerzity v Plzni, prof. ing. Zdeněk Vostracký, DrSc., na londýnské Brunel University čestný titul „doctor honoris causa“.

Připomeňme nejdříve, že Zdeněk Vostracký je zakládajícím členem Rotary klubu Plzeň, v němž v roce 1995/96 působil ve funkci prezidenta. Současně vyjímáme z článku, uveřejněného v Univerzitních novinách ZČU č. 55 z listopadu 2001:

Ve zdůvodnění promočního projevu při udělování čestného doktorátu byla zmíněna především jeho odbornost elektrotechnického inženýra a byla zdůrazněna zejména jeho práce v oboru vysokonapětových vypínačů i aplikace fyziky termického plazmatu.

Bylo publikováno jeho více než 270 teoretických prací a projektů. Byl autorem nebo spoluautorem pěti knih a množství mezinárodně uznávaných vědeckých článků. Obdržel literární cenu za monografii „Spínací přístroje VVN“. Bylo přijato jeho 47 vynálezů (z toho 15 v zahraničí) a 23 výzkumných projektů realizovaných v praxi. V USA připravoval strategii ve vědě a technologických inovacích pro sedm podniků.

Profesor Vostracký působil jako „visiting professor“ i na mnoha zahraničních univerzitách, např. Univerzitě Erlangen-Norimberk (SRN), Portland State University, Marquette University (USA). Pravidelně je zván na setkání vědců po celém světě. Má na svém kontě 45 vystoupení na konferencích, předsedal sedmi mezinárodním konferen-

cím, byl pozván na více než 20 hlavních přednášek v devíti zemích Evropy a v USA, Kanadě, Japonsku a Brazílii.

„Úcta, kterou k němu chovají kolegové, nepramení pouze z respektu k jeho vědecké práci či z jeho nesporných schopností vést vědecké úkoly, ale též ze skutečnosti, že jeho výzkumná práce byla a je přínosem pro blaho lidstva. Práce prof. Vostrackého má pozitivní vliv na životní a pracovní podmínky v průmyslových a rozvojových zemích. Je zakládajícím členem Inženýrské akademie a předsedou elektrotechnické sekce České republiky, kterou zastupuje i v mezinárodních organizacích CIGRE a IEEE. Jeho vědecké práce a inženýrská díla byla oceněna mnoha institucemi v Německu, Francii, USA i v Japonsku,“ stálo v závěru promočního projevu.

Prof. Zdeněk Vostracký považuje udělení čestného doktorátu zároveň za uznání práce spolupracovníků na ZČU, Akademii věd ČR i spolupracovníků z dřívějšího působení ve ŠKODA, a.s. Plzeň.

Redakce GOOD NEWS

Prof. ing. Zdeněk Vostracký, DrSc., dr.h.c. (druhý zprava) při převzetí čestného doktorátu na Brunel University v Londýně.

Rokovali rotariáni-veterinári

Rotary kluby Nitra a Banská Bystrica nadviazali na tradíciu predchádzajúcich Inter-City stretnutí rotariánov dištriktu 2240 z oblasti veterinárnych lekárov, chovateľov hospodárskych zvierat a služieb a pripravili tohtoročné profesijné stretnutie odborní-

prítom však na vysokej odbornej úrovni, priblížil účastníkom virologické základy vzniku prionóz. Definoval riziká a uviedol možnosti ochrany zdravia ľudí, zvierat a zdravotnej hygienickej bezpečnosti potravín.

Ďalšia prednáška, ktorú prezentoval prof. ing. Alexander Sommer, DrSc., riaditeľ Ústavu výživy pri VÚŽV Nitra, bola zameraná na využitie génovo modifikovaných organizmov (GMO) vo výžive hospodárskych zvierat. Informoval o experimentoch vykonaných v tejto oblasti na laboratórnych zvieratách a hospodárskych zvieratách. Uviedol najnovšie svetové poznatky, ktoré vyplynuli prednávkou zo skončenej medzinárodnej vedeckej konferencie k využívaniu GMO. Z referátu vyplynulo, že doteraz neboli zistené a exaktne dokázané žiadne negatívne účinky využívania GMO pre výživu zvierat. Pokiaľ ide o využitie GMO vo výžive ľudí, je potrebné urobiť ďalšie kroky na overenie bezpečnosti potravín.

Obidve predchádzajúce prednášky veľmi dobre doplnila prednáška MVDf. Miloša Juráša zo Štátnej veterinárnej správy v Bratislave, ktorá sa zaoberala problematikou legislatívneho zabezpečenia tejto oblasti a príprave aktualizovanej verzie zákona o veterinárnych lekároch.

Aktuálne témy vyvolali zaujímavú diskusiu a možnosť porovnania poznatkov a opatrení uplatňovaných v Čechách, na Morave a na Slovensku. Ukázalo sa, že problémy sú rovnaké a riešenia

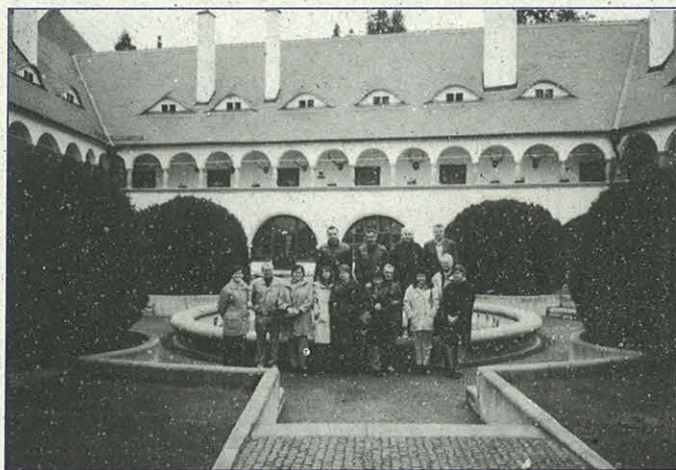
musia zabezpečiť, aby boli nové poznatky využité a aby proces zvládnutia ochorenia BSE nemal negatívny vplyv na životné prostredie a zdravotný status ľudí a zvierat.

Odpoludnia riaditeľ Výskumného ústavu živočíšnej výroby v Nitre prezentoval výskumné pracoviská a programy, ako aj medzinárodnú spoluprácu tohto ústavu, ktorý je centrálnym zootecnickým výskumným pracoviskom v Slovenskej republike.

V rámci spoločenského programu navštívili účastníci stretnutia v Divadle Andreja Bagara v Nitre muzikál *Báthoryčka*, ktorý mal veľmi dobrú odozvu. Odborné debaty pokračovali pri večeri a spoločenskom stretnutí dlho do noci.

V nedeľu pokračovalo stretnutie v Štátnom zrebčine v Topoľčiankach, ktoré zorganizoval Michal Beňuška a ďalej nadväzovala prehliadka sídla bývalého prezidenta ČSR T. G. Masaryka v topoľčianskom zámku. Stretnutie sa končilo obedom. Účastníci sa rozchádzali s tým, že v tradícii stretávaní v rámci Inter-City Meetingov veterinárov by bolo dobré pokračovať aj v budúcnosti.

*Norbert Michal Beňuška
RC Banská Bystrica*

Na zámku v Topoľčiankach

kov z Čiech, Moravy a Slovenska 2001, ktoré sa uskutočnilo 27. - 28. 10. 2001.

Odborná stránka stretnutia bola zameraná na prezentáciu aktuálnych otázok veterinárnej medicíny, legislatívy a výživy hospodárskych zvierat. Odborným garantom podujatia bol Michal Beňuška z RC Banská Bystrica a organizačnými garantmi boli Ladislav Hetényi a Peter Grafenau z RC Nitra. Sobotňajšie dopoludnie prvého dňa stretnutia bolo venované prednáškam popredných slovenských vedeckých pracovníkov z oblasti virológie a využitia génu. Mimoriadne zaujala prednáška prof. MVDf. Michala Nováka, DrSc., riaditeľa Neuroimunologického ústavu SAV v Bratislave, ktorá sa sústredila na najnovšie poznatky o chorobe boviná spongiformná encefalopatia (BSE) a jej hygienicko - epidemiologické aspekty. Prof. Novák veľmi zrozumiteľným jazykom,

Návšteva Štátneho zrebčiny Topoľčianky

Jašidielňa už dvanásťkrát

Medzinárodný festival tvorivosti a fantázie JAŠIDIELŇA organizuje každoročne v Žiline Nadácia Krajina Harmónie. Je jediným stredoeurópskym podujatím svojho druhu. Jeho spoluorganizátorom je Rotary klub Žilina. V roku 2001 prebehol pod záštitou minis-

ské letisko, kde vládol ruch, odovzdávali sa letenky, tvorili sa farebné výpravy. Jedna medzinárodná sa vydala aj na slávnostné prijatie na žilinskú radnicu, kde zástupcov festivalu, Rotary klubu Žilina (spoluorganizátora Jašidielne) aj zástupcov Ministerstva zahraničných vecí SR prijal zástupca primátora pán Gavlák. Táto vážená delegácia nastúpila po

a vtákov a za záchranu im podakoval sám vtáčí kráľ.

Dva dni ťažkých úloh, skúšok, prekonávanie strachu i nesmelosti priniesli odmenu. Každá výprava našla poklad a rozlúštila symboly, ktoré ukryvali: pierko - životné okolnosti, ktoré nás často

Na žilinskej radnici (zľava zástupcovia ministerstva zahraničných vecí SR, páni J.Cibula a M.Tancár, prezident RC Žilina P.Mazúr, hlavná organizátorka Jašidielne S.Holúbková a jeden z účastníkov festivalu)

tra Eduarda Kukana.

Koniec prázdnin, koniec leta už viacerým priaznivcom pripomína začiatok medzinárodného festivalu tvorivosti a fantázie Jašidielňa 2001. Už 12 rokov toto podujatie rozveselí začiatok školského roka v mnohých žilinských školách, na námestiach či v iných zákutiach.

Všetko prepuklo 5. septembra 2001, keď sa do Žiliny zišlo vyše 200 účastníkov z 36 rôznych kútov Slovenska, Čiech, Poľska a Nemecka. Od rána ich už netrpezlivo čakali študenti i organizátori festivalu - 63 sprievodcov, 10 vodcov výprav, 21 hostesiek, 20 silných mužov v technickej čate, 27 domorodcov - ludožrútov, 22 pirátov, 33 vtáčích ľudí, 27 strokotancov v džungli, 25 tanečníkov, 10 majstrov, mladí umelci, novinári, hostia, spoluorganizátori i ďalší obyvatelia Žiliny.

Dom odborov v Žiline sa premenil z večera na ráno na obrov-

ské letisko, kde vládol ruch, odovzdávali sa letenky, tvorili sa farebné výpravy. Jedna medzinárodná sa vydala aj na slávnostné prijatie na žilinskú radnicu, kde zástupcov festivalu, Rotary klubu Žilina (spoluorganizátora Jašidielne) aj zástupcov Ministerstva zahraničných vecí SR prijal zástupca primátora pán Gavlák. Táto vážená delegácia nastúpila po návšteve radnice spolu s ostatnými účastníkmi dobrodružného zájazdu do obrovského dopravného lietadla, ktoré pilotovala kapitánka Paťa a prvý pilot Paťo. Napriek úžasnému úsiliu sme museli núdzovo pristáť na ostrove, kde nás čakali samé prekvapenia. Najprv Robinson Crusoe so svojim Piatkom, potom únik z lietadla pod vedením skúsených vodcov, stretnutie s neznámymi ľuďmi na ostrove a hľadanie pokladu.

A pretože bábie leto zaspalo a do Žiliny sa začiatkom septembra nedostavilo, hľadali sme aj suché miesta na prežitie. Ale ani počasie nezabránilo účastníkom zájazdu, aby neprešli všetky neznáme územia ostrova, kde sa mnohému naučili. Domorodci - ludožrúti ich naučili pripravovať nápoj nesmrteľnosti, spracovať ozdôbky z lesných plodov, pomalovať si tváre, vyrobiť si hudobné nástroje a spolu osláviť radosť zo stretnutia. Stroskotanci v džungli pomohli výpravám naučiť sa orientáciu v teréne, vystopovať a uloviť zver, nájsť vodu skrytú v zemi, vyliečiť si rany od pavúkov liečivými bylinkami a upiecť si dobroty. Vtáčí ľudia ich poučili, čo všetko sa môže stať, ak ľudia chcú stále viac - ako sa pokazilo súžitie s vtákmi, ktorým chceli ukrádnúť schopnosť lietať. Návštevníci im pomohli oslobodiť vtáčie duše maľovaním, modelovaním a pomocou balónov vypustením do neba. Tak sa vrátila harmónia medzi ľuďmi

zafúknu tam, kde ani netušíme, kľúčik - pomocník na vylúštenie skrytých záhad a pokladov, jablko - plody, ktoré prinášajú zdravie, život, radosť, lampáš - svetlo, ktoré i celkom maličké premení temnotu, strach a obavy, knihu - múdrosť, ktorá nám pomáha kor-

S. Holúbková pri preberaní symbolického šeku 200 tisíc korún od ministra E. Kukana a zástupcu RC Žilina E.Hadbábneho počas diplomatického tenisového turnaja

midlovať náš život. So svojou radosťou sa podelili zase s Robinsonom, ktorý ich pochválil a tešil sa s nimi zo šťastného konca. Radosť, priateľstvo, tanec, hudba, tvorivosť a fantázia sprevádzali jašov od začiatku až do konca festivalu.

Prvý večer spríjmnili pobyt

Z Poľska prišiel odkaz: „Prežili sme u vás najkrajšie chvíle vo svojom živote.“

Tohtoročná Jašidielňa mala svoju dohru na Diplomatickom tenisovom turnaji v Bratislave, kde za prítomnosti niekoľkých desiatok diplomatov a významných osobností spoločenského života prevzala Soňa Holúbková, duša Jašidielne, z rúk ministra Eduarda Kukana symbolický šek na 200.000 Sk, ktoré

účastníkov v neznámej krajine koncerty hudobných skupín Jazzýček, Feedback, Klee, 220 v tieni a Tanečné divadlo alternatív, druhý večer diskotéka s vystúpením svetoznámej rock n'rollovej skupiny so spevákom Elvisom Petržlenom. Tretí a záverečný deň sa predviedli záchranári s cvičenými psa-mi a na záver tanec všeobecný zachvátil účastníkov na celé dopoludnie.

Lúčenia, pozdravy, spomienky tvorili záver festivalu. Zostávajú spomienky, priateľstvá, posolstvá.

pre Jašidielňu zabezpečili žilinskí rotáriáni.

*Vladimír Holúbek,
Nadácia Krajina harmónie,
Juraj Sabaka, RC Žilina*

HLEDÁTE PARTNERA V SRN ?

Komise pro mezinárodní spolupráci našeho distriktu s Německem dostala od prezidenta RC Dessau, prof. dr. ing. R. Lückmanna, děkana tamní Vysoké školy pro aplikované vědy, tuto zajímavou nabídku:

„Náš Rotary klub Dessau byl založen v roce 1992. Mezitím se rozšířil na současných 40 členů, kteří si stanovili různé projekty nejen v sociální, ale i v kulturní oblasti. Jelikož se struktury v našem klubu již dostatečně upevnily, cítíme se již natolik silní,

abychom navázali partnerské vztahy s některým klubem u našich sousedů. Byl by tedy ve Vašem distriktu některý Rotary klub, který by obdobně hledal svého partnera v Německu? Tento kontakt by mne velmi potěšil.“

Doporučujeme proto zájemcům, aby se obrátili přímo na tuto adresu:

*Prof. Dr.-Ing. R. Lückmann,
Dekan der Hochschule Anhalt,
Fachbereich Architektur und
Bauingenieurwesen,
Präsident des Rotary Clubs Dessau,*

*Groptusallee 38,
D - 06846 - Dessau
Tel.: 0049/340 5197-1500/1501
Fax: 0049/340 5197 1599
e-mail: wagner@ab.hs-anhalt.de*

O navázaném partnerském kontaktu mne pak laskavě informujte jakožto předsedu české sekce naší distriktové komise pro mezinárodní spolupráci s Německem.

*Dobroslav Zeman, PDG,
RC Plzeň*

POSLÁNÍ HUDBY

Katedrálou sv. Bartoloměje v Plzni zazněl v sobotu 3. listopadu pozdě odpoledne dvakrát bouřlivý potlesk. To proto, aby posluchači benefičního koncertu Univerzitního symfonického orchestru z belgické Lovaně vyjádřili své nadšení nad dvěma uvedenými díly, která nadchla všechny přítomné.

Možná že se ptáte, proč vám, čtenářům rotariánského magazínu, chceme právě tuto informaci sdělit. Inu proto, že šlo o benefiční akci rotariánskou. A onen bouřlivý potlesk byl do jisté míry také odměnou a uznáním všem, kteří se na uskutečnění koncertů právě v Plzni podíleli. Nyní však pěkně po pořádku:

Když dostalo vedení Rotary klubu Plzeň 19. září e-mailem požadavek od prezidenta RC Prague International Willema Kolthofa, zda by bylo možné uspořádat v Plzni v péči místního klubu jeden zajímavý koncert, byly sice již některé důle-

žitě kontakty jeho klubem předem projednány, velmi mnoho konkrétních opatření však bylo třeba v Plzni ještě učinit. Zajímalo nás především, o jaký koncert vlastně jde.

Dozvěděli jsme se tedy, že se na pražské rotariány obrátil RC v Lovani (připomeňme si, že jde o město Leuven [vlámsky], případně Louvain [francouzsky] ve vlámské části Belgie) a požádal je o možnost uskutečnění koncertu Symfonického orchestru studentů katolické univerzity z Lovaně, který by vhodně navazoval na jejich účast na pražském Festivalu mladých orchestrů, jenž byl připraven na konec října v Kongresovém paláci v Praze. 75 členů tohoto symfonického tělesa tvoří především studenti. Fakulty muzických umění této velmi tradiční univerzity, založené již v roce 1425, ale i instrumentalisté-amatéři, kteří jsou posluchači mnoha dalších fakult jako lékařské, právnické, ekonomické apod. Všichni se nadšeně věnují hudbě a společně vystupují pod vedením vynikajícího belgického dirigenta p. Edmonda Saveniers z Antverp.

Přestože členové RC Prague International zajistili předem sponzorskou účast Plzeňských pivovarů a vydavatelství EUROVERLAG v Plzni, bylo třeba uskutečnit mnoho dalších opatření: proto ustavil plzeňský Rotary klub organizační tým, který nej-

dříve získal od plzeňského biskupa p. dr. Radkovského souhlas k uskutečnění koncertu s benefičním posláním v gotické katedrále sv. Bartoloměje na náměstí Republiky, poté se postaral o další sponzory, takže ke dvěma již jmenovaným přibyla a.s. CCA Group a obchodní společnost AUTO CB. Vydavatelství EUROVERLAG zpracovalo na svém DTP pracovišti podklady pro tisk plakátu, který – opět sponzorsky – zajistila tiskárna Pilsen Press. Na publicitě koncertu a prodeji vstupenek se pak podílela agentura ESPRIT. Také Český rozhlas v Plzni se podílel na publicitě koncertu nejen ve svém kulturním zpravodajství, ale i odvysíláním rozhlasové besedy na toto téma 14 dní předem ve svém pravidelném nedělním odpoledním pořadu. Bylo však třeba postarat se o řadu dalších „drobností“, jako je třeba výlep plakátů, přeprava židlí do kostela pro účinkující, osvětlení chrámu v prostoru kněžiště, aby interpreti viděli na své notové party, zajištění stravování hostů, šaten před vystoupením, ale i exkurze v Prazdroji apod.

O sobotním polední 3. listopadu se tedy zástupci RC Plzeň setkali se svými hosty na nádvoří Prazdroje a strávili s nimi velmi pestré odpoledne. To vyvrcholilo v 17 hodin koncertem, na němž zazněl nejdříve violoncellový koncert anglického autora Sira Edwarda Williama Elgara (1857–1934), skvěle přednesený Alexandrem Chramušinem. Alexandrovi je pouhých 21 let, pochází z Běloruska a je vynikajícím violoncellistou, který již od 12 let studuje a umělecky působí v zemích Beneluxu, mj. jako koncertní mistr Symfonického orchestru v Lucemburgu.

Ve druhé části programu uvedl Univerzitní symfonický orchestr

Sólistou koncertu byl Alexandr Chramušin

Dirigent Edmond Saveniers nad naši rotariánskou brožurou „Inspirace srdcem“

z Lovaně velmi působivou a dramatickou XI. symfonií Dmitrije Šostakoviče (1906-1975), známou pod označením „1905“.

Provedení obou děl v důstojných prostorách gotické kated-

nemocnice v Plzni, aby se tak dlouhodobě hospitalizovaným dětským pacientům mohly aspoň trochu zpříjemnit Vánoce, které budou muset letos strávit na nemocničních lůžkách.

Úsilí, které museli plzeňští i pražští rotariáni vynaložit na přípravu a zorganizování

rály bylo opravdovým zážitkem pro všechny posluchače, kteří je nadšeně přijali. A jejich počet – bylo jich na 250 – přispěl i k tomu, aby se projevilo i benefiční poslání tohoto koncertu: za výnos ze vstupného a ze sponzorských příspěvků bylo možné zakoupit celkem 5 videopřehrávačů a sady videokazet s nejkrásnějšími pohádkami.

Tyto dárky předal RC Plzeň do dětských oddělení různých klinik Fakultní

tohoto benefičního koncertu, bezpochyby stálo za to: prostřednictvím krásné hudby, která přilákala tolik návštěvníků, a porozuměním všech zúčastněných se podařilo uskutečnit projekt, na který se Rotary klub Plzeň chystal již dříve. Malí pacienti jeho výsledek jistě ocení, aniž by si ovšem uvědomili, že to byli právě rotariáni, kteří jim mohli poskytnout potěšení, rozptýlení a snad i poučení – poučení o smyslu konání dobrého...

Dobroslav Zeman, PDG,
Rotary klub Plzeň

Autor: Václav Hradecký

Koncert v tmavomodré barvě

Dva týdny poté, co se Rotary kluby z Hradce Králové a Pardubic setkaly se svými hosty a příznivci při vzpomínce na uplynulých 75 let od prvního založení obou klubů, sešli se znovu jejich členové s jinými hosty na druhém benefičním Tmavomodrém večeru v pátek 23. 11. v Městské hudební síni v Hradci Králové. Již druhý koncert toho jména v rámci distriktového projektu, pořádaného českými a slovenskými Rotary kluby na pomoc nevidomým a slabozrakým, měl na pořadu hudbu W.A.Mozarta, J.S.Bacha a A. Vivaldiho v podání Komorní filharmonie v Pardubicích se sólistou na housle

koncertním mistrem Bohuslavem Matouškem.

Nejen díky tomu, že všichni vystupující umělci včetně pořádatelky agentury Šlégl z Hradce Králové se zřekli honoráře a královéhradecká Městská kulturní a vzdělávací společnost propůjčila sál za režijní cenu, ale také za přispění více než šedesáti podniků i jednotlivců mohly být o přestávce koncertu předány šeky na významné částky zástupcům organizací, které mají ve své náplni právě starost a péči o zrakově postižené spoluobčany. A tak se pardubické pobožce Sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých dostalo 100 tisíc Kč, okresní pobožce téže organizace v Hradci Králové 110 tisíc Kč a Speciální mateřské školy pro zrakově postižené děti v Hradci Králové 100 tisíc Kč. Na takto pěkně zaokrouhlené částky přispěli rotariáni také sami ze svých prostředků. Na rozloučenou organizátoři slíbili, že za rok

uspořádají již třetí koncert za stejným účelem ve smyslu letošního hesla světového prezidenta Rotary International Richarda D. Kinga: „Humanita je naším posláním“.

V rámci slova na rozloučenou připomněl moderátor večera, že je tomu přesně na den devět let, kdy v této síni byla hradeckému klubu slavnostně předána Charta Rotary International, osvědčující jeho obnovou přináležitost k rotariánskému světovému společenství služby a pomoci jiným.

Augustin Čermák,
Rotary klub Hradec Králové

BENEFIČNÍ KONCERT MEZINÁRODNĚ

Benefiční koncert pořádaný Rotary klubem Olomouc pod záštitou Msgr. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého, dne 1.10.2001 v chrámu P.Marie Sněžné

Josef Haydn STVOŘENÍ opus XXI:2

účinkující :

Camerata Andechs.

Mozart Vokal Ensemble Andechs,

Andechser Chorgemeinschaft

řídí Anton Ludwig Pfell

solisté :

Arlette Meisnerová – soprán (Gabriel).

Václav Barth – tenor (Uriel),

David Vaňáč – bas (Rafael),

Oliver Weidinger – baryton (Adam),

Katarína Halková – soprán (Eva)

Když se před rokem u příležitosti distriktní konference sešel p. Uwe Richardsen, PDG bavorského distriktu 1840, s tehdy úřadujícím prezidentem RC Olomouc Romanem Gronsčým, začali spolu rozvíjet myšlenku internacionální prezentace Haydnova oratoria „Stvoření“ hudebními tělesy, soustředěnými okolo kláštera Andechs u Mnichova, který byl založen v r. 1455. Tento klášter

je místem posledního odpočinku světoznámého skladatele Carla Orffa, jehož slavná Carmina Burana zazněla nedávno v Olomouci při oslavě zápisu sousoší Sv.Trojice na listinu UNESCO. Po prvním setkání následoval bezpočet kontaktů a také osobních návštěv a jednání v Mnichově i v klášteře Andechs. Ty pak vyústily v úspěšné uvedení oratoria Josefa Haydna v Olomouci.

Premiéra proběhla v Mnichově v květnu 2001 pod záštitou předsedy bavorské vlády Edmunda Stoibera. Posléze se uskutečni-

lo úspěšné turné, kdy hudební tělesa z kláštera Andechs i sólisty hostil nejdříve bavorský Pasov, poté Olomouc jako první v česko-slovenském distriktu, a po ní ještě Banská Bystrica a na závěr také Budapešť. Je zajímavé, že němečtí sólisté zpívali společně se sólisty z Plzně a z Banské Bystrice.

Právě k 5. výročí obnovení novodobé rotariánské činnosti v Olomouci se tak

u příležitosti tohoto slavnostního benefičního koncertu, konaného pod záštitou i za účasti Msgr. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a metropolity moravského, sešli rotariáni i široká veřejnost, která tak měla možnost reálně poznat význam a hodnoty přátelství a mezinárodní spolupráce. Není bez zajímavosti, že těsně před konáním tohoto koncertu byl v Olomouci, v archivu Tovaryšstva Ježíšova, objeven originál klavírního výtahu tohoto Haydnova díla, provedeného v 18. stol.

Uspořádání koncertu vyžadovalo spoustu další organizační práce, do které byla zapojena většina členů RC Olomouc i jejich rodinných příslušníků. Kromě zajištění ubytování a stravování pro 108 účinkujících bylo zapotřebí postarat se o mnoho dalších organizačních i materiálních drobností, nezbytných pro úspěch tak velké akce.

S mimořádným zájmem účinkujících se setkal také doprovodný program, který jim přiblížil nejen historii města, ale i pamětihodnosti veřejnosti běžně nepřístupné, na příklad interiéry arcibiskupského paláce, nejnovější archeologické

objevy v Přemyslovském paláci nebo chrám sv. Mořice a jeho světoznámé varhany.

Podle slov iniciátora celého turné Uwe Richardsena stále doznívají v srdcích účinkujících nezapomenutelné pozitivní zážitky z návštěvy Olomouce, z příjemné atmosféry města i ze samotného koncertu v chrámu

Panny Marie Sněžné, zaplněném do posledního místečka. Mnozí z nich se chtějí vrátit o příští dovolené i s rodinami, aby Olomouc a její atmosféru lépe poznali.

Výnos tohoto benefičního koncertu, určený jednotce intenzivní péče interního oddělení Psychiatrické léčebny ve Šternberku a pro podporu vydání publikace „Olomoučtí písaři“ Okresního archivu v Olomouci, bude slavnostně předán v nejbližších dnech,

V tomto počínu spatřují olomoučtí rotariáni i jejich přátelé svůj skromný přínos ke zviditelnění nejen rotariánského společenství a krásného města Olomouce, ale také své nezanedbatelné úlohy ve prospěch jeho občanů.

*Eduard Šebánek,
prezident RC Olomouc*

„STVORENIE“ v Banskej Bystrici

Banská Bystrica sa stala 3. októbra 2001 treťou zastávkou na trase Passau - Olomouc - Banská Bystrica - Budapešť, na ktorej v rámci medzinárodného projektu nemeckí, českí a slovenskí umelci interpretovali jedno z najvýznamnejších oratórnych diel - „STVORENIE“ od Josepha Haydna.

Iniciátorom celého projektu bol bývalý guvernér dištriktu 1840 v Dolnom Bavorsku (1999/2000) pán Uwe Richardsen. Jeho krédom v rotariánskej činnosti je podporovať rozvoj mladých ľudí. S touto ideou nám vnukol myšlienku, aby sme sa aj my podieľali na realizácii série koncertov, kde

by v spolupráci s bavorským orchestrom „Camerata Andechs“ a speváckymi zbormi „Andechser Chorgemeinschaft“ a „Mozart Vokal Ensemble“ vystúpili aj mladí umelci z Českej republiky, Slovenskej republiky a Maďarska. Po dobrých skúsenostiach z realizácie prvého benefičného koncertu v cykle „Tmavomodré večery“, ktorý banskobystrický Rotary klub uskutočnil v apríli roku 2000, náš klub túto výzvu prijal. Tentoraz sa vo svojom úsilí spojil s Rotary klubom v neďalekom Zvolene a táto spolupráca priniesla naozaj dobrý výsledok.

Základom našej účasti na projekte bol výber mladého sólistu. Po dôkladnom zvažovaní náročnosti diela a schopností študentov Konzervatória Jána Levoslava Bellu a Akadémie umení v Banskej Bystrici sme napokon p. Antonovi Ludwigovi Pfellovi - dirigentovi

orchestra a zbornajstrovi - ponúkli študentku 4. ročníka Akadémie umení v Banskej Bystrici, inak Bratislavčanku, Katarínu Halčkovú. Ukázalo sa, že to bol dobrý výber. Vďaka jej talentu, ale aj starostlivej príprave pod vedením jej pedagogičky - pani profesorky Boženy Fresserovej - a pána Pfella zvládla sólový part Evy naozaj vynikajúco a všetkým návštevníkom koncertu sa veľmi páčila.

Za zmienku stojí, že vďaka p. Richardsenovi a jeho Rotary klubu v Murnau-Oberammergau mala Katka možnosť zdokonaľiť svoje znalosti z nemeckého jazyka počas jednodomesačného jazykového kurzu, ktorý v auguste v Bavorsku organizoval Goetheho inštitút. To jej určite pomohlo ešte lepšie zvládnuť interpretáciu „STVORENIE“, ktoré sa tiež spievalo po nemecky.

Koncertné predvedenie „STVORENIA“ v rímsko-katolíckom farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Banskej Bystrici bol skutočnou udalosťou pre mesto a jeho okolie. Naše obidva Rotary kluby urobili tomuto podujatiu primeranú propagáciu, a tak kapacita miest na sedenie v kostole nestačila - mnohí návštevníci koncertu, ktorý trval vyše dvoch hodín, aj stáli. Všetci, ktorí mali možnosť si koncert vypočuť, však boli mimoriadne spokojní. Výkony všetkých umelcov boli nad očakávanie publika, ktoré v tomto smere nie je neskúsené - veď existencia banskobystrickej opery, ktorá je dlhé desaťročia liahňou vynikajúcich interpretov

Sólistov oratória, celý orchestor, spevácky zbor, ale najmä dirigenta A.L. Pfella (prvý zľava) určite potešili „standing ovation“ prítomných divákov, ktorí prepustili účinkujúcich zo scény až po niekoľkých hudobných prídavkoch

Predstavitelia dvoch sólových partov oratória J. Haydna „Stvorenie“ Ety (soprán) v podaní Kataríny Halíkovej (SR) a Adama (baryton) v podaní Olivera Weidingera (SRN)

diel hudobnej klasiky, zanechala svoje stopy na umeleckom ctení tunajšieho návštevníka koncertov. Štruktúra poslucháčov bola preto veľmi pestrá - od primátora mesta s manželkou tam boli predstavitelia všetkých vekových kategórií a najrôznejších skupín obyvateľov mesta, jeho okolia, ako aj jeho návštevníkov.

V spolupráci obidvoch našich Rotary klubov sa podarilo pre umelcov vytvoriť podmienky pre zaujímavé prežitie ich krátko dvojdnového pobytu v Banskej Bystrici. Pripravili sme im nielen osobné privítanie v hotelových izbách vo forme informačných a propagačných materiálov o mieste ich pobytu a o ďalších

turisticky zaujímavých miestach Slovenska, ale aj návštevu konzervatória, prehliadku mesta a návštevu rezervácie ľudovej architektúry v obci Špania Dolina neďaleko Banskej Bystrice s prijatím na obecnom úrade a autentickým výkladom starostu obce.

Na všetkých účastníkov zapôsobil priateľská atmosféra, ktorá sa vytvorila po koncerte, na spoločnej večeri všetkých umelcov so zástupcami obidvoch Rotary klubov. Pri tejto spoločenskej príležitosti hostitelia odovzdali dirigentovi A. L. Pfellovi na pamiatku na tento projekt obraz - farebnú serigrafiu so symbolickým názvom „Nezabudni na mňa“, ktorého autorom je člen Rotary klubu Banská Bystrica, akademický maliar a pedagóg Akadémie umení Jaroslav Uhel.

Realizácia banskobystrickej časti tohto projektu priniesla aj svoj očakávaný benefičný efekt. Projekt okrem členov obidvoch našich Rotary klubov finančne podporili aj Komunálna poisťovňa, a. s., Banská Bystrica, Kooperatíva poisťovňa, a. s., Bratislava, a OVB Allfinanz Slovensko, s. r. o., Bratislava, a nie nepodstatná finančná suma sa vyzbierala aj z dobrovoľného vstupného. Vďaka tejto podpore sa podarilo odovzdať predstaviteľom Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska, krajskému stredisku v Banskej Bystrici finančnú čiastku, ktorá bola výrazne vyššia ako tá v minulom roku.

Veľmi cenné je, že na tomto efekte sa podieľali aj mnohí jednotlivci - členovia Rotary klubov vo Zvolene a v Banskej Bystrici, členovia Rotaract klubu v Banskej Bystrici, ale aj študenti a pedagógovia Konzervatória Jána Levoslava Bellu v Banskej Bystrici. Jedni z nich prevzali krytie časti nákladov spojených s organizáciou koncertu priamo na seba, resp. na svoje firmy, iní sa zas na organizácii podieľali svojou neoceniteľnou osobnou prácou, čím ušetrili vyzbierané finančné prostriedky na vopred určený benefičný účel.

Koncert Haydnovho „STVORENIA“ bol určite jedným z vrcholov tohto rotariánskeho roku pre banskobystrický aj zvolenský Rotary klub. Priniesol

pozitívne zviditeľnenie rotariánskych aktivít v našom regióne, pod-

Pamätný pohár Krajského strediska Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska v Banskej Bystrici, ktorý venovalo KS ÚNSS Rotary klubu Banská Bystrica pri príležitosti prevzatia si výnosu z benefičného koncertu. Pohár bol vyrobený v dielňach ÚNSS jedným z jej členov

poril myšlienku internacionálnej spolupráce v duchu Rotary, pomohol ďalšiemu odbornému rastu viacerým mladým umelcom, obohatil kultúrny život mesta a regiónu, priblížil vzájomne členov obidvoch našich klubov a aktívne zapojil nielen viacerých z nich, ale aj ďalších ľudí, do realizácie peknej myšlienky - pomocou kultúrneho podujatia pomôcť tým, ktorí našu pomoc skutočne potrebujú.

*Július Tomka,
prezident 2001/2002,
Rotary klub Banská Bystrica*

Farebnú serigrafiu „Nezabudni na mňa“, dielo banskobystrického rotariána, akademického maliara a pedagóga Akadémie umení v Banskej Bystrici Jaroslava Uhela odovzdáva prezident RC Banská Bystrica a Zvolene J. Tomka a M. Výbohna pamiatku dirigentovi A. L. Pfellovi

Ako som spievala Evu

Pre koncertné turné s Haydnovým STVORENÍM nominoval RC Banská Bystrica do role Evy Katarínu Halkovú, študentku Akadémie umení v Banskej Bystrici v triede profesorky Boženy Fresserovej. Som veľmi rád, že priama účastníčka celého turné – predstaviteľka jednej z hlavných sólových postáv oratória – sa s našimi čitateľmi osobne podelila so svojimi pocitmi v nasledujúcom príspevku.

*Ivan Belan, PDG,
RC Banská Bystrica*

Keď ma na vyhodnotení tohto nádherného projektu dňa 29. 10. 2001 oslovil MUDr. Ivan Belan s návrhom opísať moje dojmy z koncertov; bola som veľmi šťastná. Zážitkov je príliš veľa, ale aspoň s niektorými sa s Vami rada podelím.

Môj príchod do Nemecka bol dva dni pred prvou a jedinou generálkou, ktorá sa konala 28. 9. 2001 v malebnom mestečku Andechs. Skúška trvala takmer štyri hodiny. Bolo to vyčerpávajúce i vzhľadom na náročnosť interpretácie a navyše predstaviteľka postavy Gabriela – Arlette Meissnerová spievala kvôli chorobe len niektoré časti. Na druhý deň sme skoro ráno cestovali do Passau. Je to nádherné mesto, v ktorom sa spájajú tri rieky: Dunaj, Inn a Ilz. Hlboko na mňa zapôsobil atmosféra starobylého Passau o to viac, keď mi dirigent pán Pfell prezradil, že v dóme Sv. Štefana sa nachádza najväčší kostolný organ na svete. Má neuveriteľných 17.000 píšťal a 218 registrov. Pre nedostatok času sme nevideli tú krásu, ale odporúčam všetkým návštevu tohto mesta – nebudete ľutovať...

Poobede sme absolvovali skúšku v prekrásnom chráme, ktorý sa vyznačoval kvalitnou akustikou. Na večernom koncerte postavu Gabriela v 1. a 2. dejstve odspievali striedavo dve šikovné zboristky, keďže Arlette sa stále necítila v poriadku. Nie je nič horšie pre speváka, ako keď ochorie krátko pred koncertom... Všetci sme dali do svojho výkonu maximum, už len kvôli pocitu, že sme sa zúčast-

ňovali na interpretácii tohto krásneho diela, akým oratórium nesporne je. Pred svojím výstupom som mala trochu trému, ale tá opadla s prvými tónmi a aj vďaka môjmu speváckemu partnerovi Oliverovi Weidingerovi (SRN). Stvárnil postavu Adama a spievalo sa mi s ním veľmi dobre. Je to skúsený spevák, boli sme dobre zohraní a naše hlasy spolu pekne ladili. Po každom koncerte bolo príjemné prijímať gratulácie za naše spoločné výstupy.

1. 10. 2001 sa konal druhý koncert v chráme Sv. Anežky v Olomouci. Doobeda nám predstavitelia RC Olomouc zorganizovali prehliadku mesta a starých kostolov. Nakolko Arlette chcela večer spievať, podujali sme sa s českými kolegami – sólistami Václavom Barthom a Davidom Vaňáčom sprevádzať ju na návšteve k foniatrovi. Po celý čas sme sa snažili navzájom si pomáhať.

Tretí a pre mňa najdôležitejší koncert sa konal 3. 10. 2001 v Banskej Bystrici vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie. Už od skorých ranných hodín som sa psychicky pripravovala na reakciu mojej rodiny, spolužiakov, kolegov, profesorov a predovšetkým na názor mojej profesorky spevu pani Boženy Fresserovej. Nakoniec moju malú neistotu premohol pocit zodpovednosti a nekonečná radosť, ktorá do mňa vstúpila už na generálke krátko pred koncertom. Aplauz, ktorý zaznel po skončení koncertu, ma utvrdil v presvedčení, že „všade dobre, doma najlepšie“.

Po príchode do hotela v Budapešti nás čakal obvyklý ubytovací proces, pretože ubytovať vyše 100 ľudí naraz nebolo jednoduché. Nemohla som sa dočkať chvíle, kedy sa ocitnem v prázdnej hotelovej izbe a zvláim sa do obrovskej postele. Avšak v predvečer posledného koncertu nám pripravil RC Budapešť pestrý program. V hoteli nás čakala sprievodkyňa a v trojhodinovom výklade počas prehliadky mesta nám vyrozprávala celú históriu metropoly Maďarska. Večer nás

čakalo ďalšie prekvapenie. Prežili sme ho v typickej maďarskej reštaurácii so živou hudbou. Koncert v Kalvínskom kostole v Budapešti bol 5. 10. 2001 posledným vystúpením. Atmosféra bola odlišná od tých predchádzajúcich. Všetci sme si totiž uvedomili, že sme na konci nášho turné.

Na záver chcem vyjadriť poďakovanie všetkým, ktorí sa podieľali na úspešnej realizácii projektu. S pôvodnou myšlienkou uviesť mladých spevákov z Čiech, Slovenska a Maďarska ako sólistov prišiel pán Uwe Richardsen z bavorského Rotary klubu. Vy, ktorí ho poznáte osobne, viete, o akom veľkom človeku hovorím a prečo si ho vážim. Ďalej sa chcem poďakovať p. ing. Tomkovi z RC Banská Bystrica a riaditeľovi Konzervatória v Banskej Bystrici pánovi Sedlickému, ako aj mojej profesorke pani Božene Fresserovej z AU FMU v Banskej Bystrici za jej odbornú prípravu pri naštudovaní postavy Evy. Mimoriadne poďakovanie venujem dirigentovi pánovi Pfellovi za jeho profesionálny prístup v práci so sólistami, zborom a orchestrom. Moje účinkovanie v projekte ma obohatilo o ďalšiu umeleckú skúsenosť.

Dielo J. Haydna bolo ako stvorené na vyjadrenie pocitov súdržnosti a umocnilo benefičný a charitatívny zámer celej akcie. Ďakujem za možnosť podieľať sa na nej.

*Katarína Halková,
Banská Bystrica/Bratislava*

Prezident Václav Havel mezi rotariány Mostecka

Mostecko je centrem Severočeského hnědouhelného revíru, na jehož území je soustředěna nejen těžba uhlí, ale i energetika, chemie a celá řada dalších průmyslových odvětví. S tím jsou spojeny i problémy kvality životního prostředí, které je nejen odborným fenoménem. Dotýká se širokých vrstev obyvatelstva a má proto povahu „věci veřejné“. Nebylo proto náhodou, že již v roce 1991 jedna z prvních pracovních cest prezidenta Václava Havla vedla do této těžební průmyslové aglomerace, která v té době vynikala extrémitou životního prostředí. Nyní - s desetiletým odstupem - si naplánoval stejnou trasu, aby se osobně přesvědčil o změnách, ke kterým v této oblasti na úseku životního prostředí došlo.

Těžištěm trasy prezidenta Havla bylo Mostecko, neboť zde měl možnost na vlastní oči shlédnout před deseti lety silně devastované okolí Mostu, nazývané výstižně *měsíční krajinou*. Byl zde přivítán v prostředí zcela nově zrekonstruovaného hradu Hněvína, odkud mohl z ptáčích perspektiv shlédnout nejen těžbou devastované, ale především již zrehabilitované území.

Jako ekolog, zabývající se i v rámci rotariánských aktivit environmentalistikou a hlavně rekultivací, jsem měl možnost podílet se na přípravě programu této cesty a panu prezidentovi pak dělat

průvodce. Rotary klub Most, který na Mostecku působí již přes pět let, se problematikou rekultivací a životního prostředí, za kterou Václav Havel na Mostecko přijel, soustavně zabývá. Otec pana prezidenta byl navíc v meziválečném období významným pražským rotariánem. To vše dalo podnět k tomu, že jsme v rámci této cesty pana prezidenta pozvali jako hosta našeho mítinku. A on pozvání ochotně přijal. Tak se stalo, že prezident Václav Havel byl dne 3. září 2001 hostem Rotary klubu Most.

I když jsme byli omezeni časem, měli jsme možnost pana prezidenta alespoň ve zkratce informovat o našich hlavních aktivitách a představit některé z našich rotariánských činností. Nejvíce jej zaujal velmi úspěšný mládežnický ROTARY INTERCAMP, který jsme zorganizovali za pomoci karlovarských a pražských rotariánů, i to, jak jsme iniciovali a organizovali dnes již tradiční kontakty měst - našeho Mostu a holandského Mepelu. Pan prezident nejen naši činnost, ale obnovení rotariánského hnutí v naší republice velmi kládně hodnotil, a to nejen v kontextu s řadou našich dílčích aktivit, ale i v souvislostech s rozvojem občanské společnosti našeho státu.

Tisková konference potvrdila úspěšný průběh celé této pracovní cesty. Pan prezident vysoce ohodnotil zlepšení, ke kterému během posledních let došlo v severozápadních Čechách na úseku životního prostředí - i když je stále co zlepšovat. V souvislostech s odsířením elektráren zdůraznil pokrok v čistotě ovzduší a v kontextu se zahlazováním negativních důsledků těžby rozsáhlý rekultivační program místních těžebních rekultivací. Důrazně však poukázal na skutečnost, že "...tato těžební aglomerace

byla desítky let vysávána těžbou a výrobou energie, neboť stát byl zvyklý z této oblasti hlavně brát, což je nutno změnit. Náš stát vyznává princip solidarity, musí být proto solidární i s krajem, který všichni ostatní mnoho let jen využívali."

Rotariáni Mostecka mají velmi dobrý pocit z toho, že měli možnost aktivně se zúčastnit návštěvy prezidenta Václava Havla v Severočeském hnědouhelném revíru, že měli možnost s panem prezidentem diskutovat, a že efekt jejich vzájemných kontaktů byl oboustranný.

Stanislav Štýs,
Past-President RC Most

S panem prezidentem se setkal prezident RC Most Karel Borecký (v pozadí Stanislav Štýs)

ZÚČASTNĚTE SE VYDÁNÍ BENEFIČNÍHO CD

Letos v červenci zemřel prezident Rotary klubu Brno 2001/2002, emeritní prorektor Janáčkovy Akademie múzických umění, člen Moravského kvarteta prof. Mgr. Bedřich Havlík. Z archivu Moravského kvarteta se podařilo zajistit několik špičkových nahrávek z období těsně před mistrovou smrtí a připravit tak vzpomínkové CD se smyčcovými kvartety W. A. Mozarta, Franze Schuberta a Erwina Schulhoffa.

Pod sponzorskou záštitou Rotary klubu Brno vydává Moravské kvarteto memoriální CD k uctění památky zesnulého rotariánského přítele. Benefiční výtěžek z ceny CD, která činí 198,- Kč, bude rovným dílem rozdělen pozůstalosti mistra, Moravskému kvartetu k obnovení koncertní činnosti a Nadačnímu fondu RC Brno.

Design CD usiluje o důstojnou prezentaci Rotary International, Moravského kvarteta a příležitosti, ke které se CD vydává a současně dává na inlay prostor pro individuální prezentaci vlastních firem, případně Rotary klubů, a to podle přání zájemců.

Veškeré dotazy vyřizuje a objednávky přijímá Jiří Vyplel, člen Rotary klubu Brno 8, pověřený vedením klubu organizací vydání CD. Jeho adresa zní:

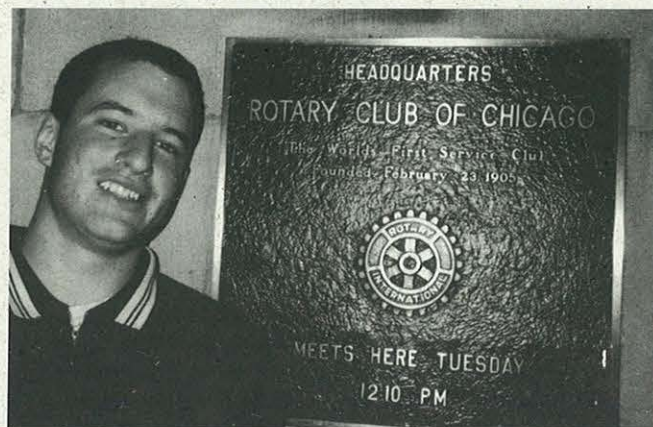
Jiří Vyplel, INTIGRAFIC,
Pánská 6-10, Brno,
tel./fax.: 05-42210048,
email: inf@inti.cz

Bohuslav Polák,
prezident RC Brno 2001/02

JEDEN ROK V MINNESOTĚ

V loňském roce jsem měl díky Rotary možnost studovat a žít ve Spojených Státech v Minnesotě. Tento stát leží na hranici s Kanadou a přezdvíá se mu stát 10 000 jezer. Mým hostitelským klubem byl RC ve White Bear Lake, což je městečko na okraji dvojměstí Min-

neapolis - St. Paul, dvou největších měst Minnesoty se 4 miliony obyvatel, kterými protéká řeka Mississippi. Během roku jsem vystřídal dvě hostitelské rodiny. Do školy jsem chodil v městečku Mahtomedi, které bylo na počátku dvacátého století letním sídlem známých chicagských gangsterů, mimo jiné Al Caponeho.

Tam, kde se schází první Rotary klub na světě

Na začátku byla mým největším problémem neznalost prostředí a lidí. Ovšem brzy jsem se seznámil s mnoha studenty z mé školy a to především díky tomu, že jsem začal hrát za školní fotbalové a tenisové mužstvo. Školní sportovní a kulturní akce jsou opravdu nejlepší příležitostí k seznámení se a těší se obrovské oblibě a pozornosti. Proto je pro zahraniční studenty velmi užitečné se těchto akcí aktivně účastnit.

Za svého pobytu jsem měl rovněž možnost poznat studenty z více než 40 zemí světa. Společné víkendové mítinky organizované místními Rotary kluby patřily k nejlepším akcím celého roku a všichni jsme vždy netrpělivě

čekali, až se znovu sejdeme. Měli jsme podobné zážitky a vždy jsme si měli co povědět. Bylo to opravdu zajímavé. Například Brazilci poprvé viděli sněh. Jsem opravdu rád, že mohu říci, že mám přátele v tolika zemích světa.

Strávit rok v Americe znamená také samozřejmě přizpůsobit se místnímu životnímu stylu. Již bylo mnoho napsáno o odpor- ných hamburgerech, ale mně kupodivu nevadily a i teď v ČR si je občas rád dám. Naopak mi velmi vyhovovalo, že všude bylo mnoho etnických restaurací a mohl jsem porovnávat více různých kuchyní. Další věcí, na kterou jsem si musel zvyknout, bylo, že Američané se všude dopravují auty. Hromadná doprava mimo velká města jako New York a Chicago prakticky neexistuje a když už existuje, tak je poměrně nebezpečná. Proto mým problémem často bylo sehnat odvoz na určité místo, protože jsem stejně jako ostatní výměnní studenti nesměl řídit. Ale i to se většinou podařilo vyřešit.

Američané jsou nesmírně hrdí na svou zemi a často dávají cizincům najevo, že jim nesahají ani po kotníky. Většina lidí v USA nás stále považuje za Československo a setkal jsem se i s názorem, že naše republika leží v Africe. Ovšem i zde se najdou výjimky potvrzující pravidlo. Jednou jsem potkal na ulici muže, který když se dozvěděl, že jsem z České republiky, tak mi naprosto nadšeně oznámil: „Váš prezident Václav Havel má právě dnes narozeniny, že ano?“ Jen jsem na něj ohromeně zíral. Jinak je ale pravda, že nejznámějšími Čechy v Americe jsou Dominik Hašek a Jaromír Jágr a všichni je

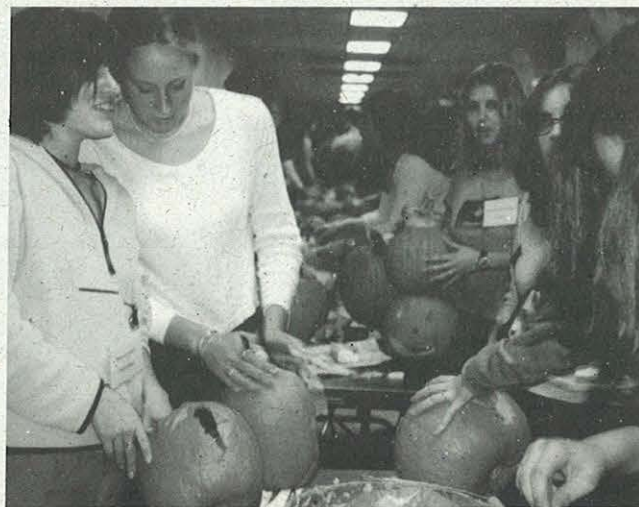
velmi obdivují.

Strávit rok v Minnesotě znamená přežít místní, pro Čecha velmi krutou, zimu. Teploty kolem minus 25 stupňů Celsia nejsou žádnou výjimkou a přes noc může klidně napadnout půl metru sněhu. Proto není divu, že mnoho rodin vlastní i sněžné skútry, protože ty jsou v zimě nejspolehlivějším dopravním prostředkem. V zimě můžete na zamrzlých jezerech vidět malé domečky, které si tam vystavěli rybáři a ve kterých často mívají i kamna nebo televizi. Pamatuji si, že během loňské zimy teplota po 140 dní za sebou nevystoupila nad 5 stupňů Celsia. Alespoň jsme měli bílé Vánoce. Jaro jsem potom přivítal opravdu s nadšením.

Mimochodem Vánoce. Bylo zajímavé zažít, jak tento svátek slaví Američané se svým krocanem a dárky v ponožkách u krbu, ale české Vánoce se mi líbí mnohem více.

Díky svým rodinám jsem měl možnost poznat místa, na která bych se jinak nedostal. Velmi se mi líbilo na západním pobřeží USA ve městech Los Angeles, San Francisco nebo Seattle. Navštívil jsem také Chicago nebo České a Slovenské Muzeum ve státě Iowa.

Na závěr celého pobytu jsem se s dalšími 50 studenty zúčastnil třítý-

Příprava na americký Halloween

denního Rotary výletu na východní pobřeží se zastávkami v New Yorku, Washingtonu, DC nebo Orlando. Tento výlet byl tím pravým vyvrcholením celého ročního pobytu.

Dalším vrcholem pro mě bylo osobní setkání s hvězdami NHL. Seznámil jsem se s českými hráči místního týmu Minnesota Wild a sledoval jsem několik utkání na

Setkání s Mariem Lemieux

vlastní oči. Jednou se mi díky spe-

ciální vstupence podařilo dostat až do prostoru šaten, kde jsem se setkal s hráči obou týmů. Shodou okolností to bylo po zápase proti Pittsburghu, a tak jsem se pozdravil a vyfotografoval s Mariem Lemieux nebo Jaromírem Jágrem. Jejich autogramy jsou nyní nejcennější v mé sbírce.

Toto byly mé postřehy z amerického života. Na závěr bych uvedl ještě několik poznámek k Rotary v Minnesotě. Každou středu ráno jsem se účastnil mítinků svého hostitelského klubu, který měl asi 80 členů. Ten ve stejném roce jako mě hostil ještě studenta z Jižní Koreje a naopak vyslal čtyři své studenty do zahraničí. Se zástupcem klubu jsem se účastnil besed se zájemci o výměnu a při této příležitosti je seznamoval s Českou republikou. Studentská výměna má v USA více než padesátiletou tradici a jedná se o velice prestižní záležitost.

Mezi další aktivity klubu patřila například finanční pomoc při výstavbě skateboardového areálu nebo úprava parků, jíž se mnozí členové sami aktivně účastnili. Klub také nabízel pomoc školám, na jaře uspořádal ples, jehož výtěžek byl věnován na dobročinné účely. Mítinky probíhaly v uvolněné a veselé atmosféře a vždy jsem se na ně těšil, i když jejich začátek v 7 hodin ráno byl pro mě poněkud nezvyklý.

Rok strávený v zahraničí je pro každého zcela jistě obrovskou zkušeností. Určitě převažují klady nad zápory. Mezi ty první patří dokonalé zvládnutí cizího jazyka, poznání jiné země, jiných kulturních zvyků a získání nových přátel a známých. Člověk se také naučí dívat se na svět z jiného pohledu. Někdo za zápor může považovat ztrátu školního roku doma a některých kamarádů. Ale to rozhodně není můj případ. Já budu na rok v USA vzpomínat vždy jen v dobrém.

*Martin Pizinger,
vyslání RC Plzeň*

NA ROK DO JAPONSKA

21. 8. 2000 až 2. 7. 2001, to bolo 10 mesiacov a 10 dní, počas ktorých som mala možnosť spoznávať život, pre našinca nezvyčajný. Dovtedy som o Japonsku síce veľakrát počula, ale nikdy by som si nebola pomyslela, že práve ja tam strávim výnimočný školský rok, na ktorý nezabudnem.

Na ceste tam ma sprevádzali strach a zmätenosť. Veď nie je predsa bežné precestovať 10 hodín, aby ste sa ocitli v novom, pre vás úplne inom, svete. V krajine vychádzajúceho slnka na mňa čakalo veľa nového. Vždy som si myslela, že Anglicko a Austrália sú jedinými krajinami, kde sa jazdí v ľavom jazdnom pruhu. No

Japonci ma vyviedli z omylu. Vždy, keď som si chcela sadnúť na miesto spolujazdca, pozerali sa na mňa začudovane a často sa pýtali, či vôbec viem šoférovať.

Okrem toho majú i veľmi úzke ulice. Mne ako Európanke sa každá ulica zdala rovnaká a spočiatku som mala problém sa vo „svojej“ štvrti zorientovať. A keď som si konečne zvykla, musela som sa presťahovať do inej...

Menší šok ma čakal aj v škole. Čierne lakovky, tmavomodré podkolenky so znakom školy, modrá skladaná sukňa pod kolenná, biela košeľa a vesta, resp. sako – to mala byť (a aj bola) moja rovnošata na celý školský rok.

A to neboli jediné prekvapenia. Očakávali ma i ďalšie: zákaz lakovania nechťov, farbenia vlasov, nosenia šperkov a pod. No nakoniec sa to vykompenzovalo leteckým

školským výletom na ostrov Okinawa, ktorý je známy svojou históriou počas 2. svetovej vojny, a menším jednodňovým výletom do Nasu - Highland Parc (zábavný park).

Zarážajúcim bol aj pohľad mojich spolužiakov na svet. Pri kreslení mapy sveta som zistila, že Japonsko sa zvyčajne zobrazuje v jej strede (jediné európske štáty, ktoré poznajú, boli Veľká Británia a Taliansko!).

Samozrejme som sa v tejto krásnej krajine musela naučiť jesť s typickými japonskými „hashi“, t. j. paličkami, čo mi prinieslo mnoho.

O týchto a mnohých iných skúsenostiach som sa koncom novembra porozprávala so šiestimi výmenný-

mi študentmi z Fukushimy na výlete v Disneylande a následne v Tokiu. Nebolo to jediné spoločné stretnutie a opäť sme prežili hodiny plné zábavy.

Prišiel december, končil môj 3. mesiac, začala sa zima, a s ňou i moja ďalšia skúsenosť, týkajúca

sa kúrenia. Kúrenie totiž v japonských domoch nepoznajú. Pochádzam síce spod Tatier, no ranné izbové teploty pohybujúce sa okolo nuly ma i tak zaskočili.

A potom sa to všetko zbehlo tak rýchlo. Prestažovala som sa v poradí štvrtýkrát, oslávila svoje 18. narodeniny, zúčastnila sa rotariánskeho pobytu v Inawashiro, kde

som si po dlhšom čase otestovala svoje lyžiarske schopnosti a vzápätí spoznala svoju 5. rodinu. A odrazu tu bol júl a rozlúčka s výmennými študentmi pri Tichom oceáne v meste Iwaki.

S myšlienkou na domov som začala spomínať na všetky krásne okamihy, ktoré som za tých pár mesiacov prežila. V pamäti mi ostajú mnohé nezabudnuteľné zážitky, príroda a všetci milí, priateľskí a pohostinní ľudia, ktorí mi pomáhali v ťažkých chvíľach ďaleko od domova, a snažili sa nahradiť mi kamarátov. Týmto by som sa chcela poďakovať Rotary klubu Poprad, že mi umožnil získať novú skúsenosť v tak ďalekej krajine, akou Japonsko nepochybne je, mojim rodičom, ktorí sa rok obetavo starali nielen o mňa, ale aj o Mineko, japonskú exchange študentku, a všetkým, čo stáli pri mne, i keď nás delila 10 000 kilometrová vzdialenosť.

*Tereza Konečná,
vyslaná RC Poprad*

ANDREW Z KANADY SPOMÍNA

Milí páni Košalko a Galo s rodičami,

veľmi ľahko som sa prispôbil životu doma, v Kanade. Chodím na strednú školu a chystám sa maturovať so svojou triedou

v júni 2002. Prvý mesiac v škole bol pre mňa dosť ťažký, kým som si opäť zvykol, ale v posledných týždňoch sa moje známky začali zlepšovať. O dva týždne pošlem prihlášky na univerzity a dúfam, že sa mi podarí dostať na jednu z mojich štyroch alternatív - Montreal, Ottawa, Toronto alebo London.

Opäť hrávam americký futbal. Náš tím ukončil základnú časť sezóny s tromi víťazstvami a dvomi prehrami. Zatiaľ sme vyhrali všetky zápasy play off vrátane majstrovstiev mesta a severného Ontaria. O dva týždne hráme v Toronte proti majstrom z Barrie o víťazstvo v majstrovstvách centrálného Ontaria. Veľmi sa teším, pretože tam bude veľa futbalových skautov a okrem toho to bude pre mňa nová skúsenosť hrať na takom veľkom štadióne.

Mám zamestnanie v nákupnom centre,

kde v malom obchode predávam žreby lotérie. Pred dvoma týždňami sme vyberali kandidátov na výmenný študentský program na ďalší rok. Bola to pre mňa zábavná skúsenosť. Ako to vyzerá v Nitre? Čo nové? Ako sa má Melissa a ostatní výmenní študenti?

Prosím, pozdravte odo mňa pána Bečicu, Hetényiho ako i ostatných členov klubu. Nitra mi veľmi chýba a nemôžem sa dočkať dňa, kedy sa tam vrátim. Ak nie skôr, určite prídem v lete v roku 2006.

Všetci mi veľmi chýbajú...

Andrew Lajoie

ZÁŽITKY Z VYSOČINY

Já, Sabina von Eichhorn (18 let) a můj bratr Andreas (16) jsme byli vysláni Rotary klubem Deggen-dorf na tábor mládeže, který na červenec 2001 připravily v České republice Rotary kluby Jihlava a Třebíč.

K účasti na tomto kempu jsme se dostali vlastně zcela náhodou: potkali jsme tehdy na zámku Elmau pana Uwe Richardsena (PDG distriktu 1870 pro rok 1999/2000, velmi aktivní člen Výboru pro mezinárodní spolupráci mezi SRN, ČR a SR - pozn. red.), kterého naše rodina dobře znala. Řekl nám tehdy, že hledá ještě nějaké zájemce z Německa o účast na tomto táboře. Museli jsme se tedy rozhodnout velmi urychleně, ovšem takovou zajímavou příležitostí jsme si nechtěli nechat ujít.

Na programu tohoto kempu byl jeden týden strávený na kole v oblasti Českomoravské vysočiny, pak několik dní putování a na závěr krátký pobyt v Praze. Kemp začal příjezdem do ubytovny pro mládež v blízkosti Jihlavy. Během prvního večera jsme se seznámili s ostatními mladými účastníky ze všech možných koutů světa. Bylo to 12 chlapců a děvčat z Itálie, po

dvou z Holandska, Německa a Turecka, po jednom z Belgie, Francie, Norska, Slovenska a USA. K nim přibýlo ještě několik mladých z místních rotariánských rodin.

Již od samého počátku byla atmosféra v tomto kolektivu velmi dobrá, takže jsme vystartovali v nejlepší náladě na více či

méně namáhavé cyklistické túry. Uprostřed týdne se pak vždy dvou z nás ujala na jeden den některá z rotariánských rodin. Všude jsme byli přijati velmi přátelsky a mohli jsme zjistit mnoho podobností mezi Českem a Německem.

Na konci týdne jsme se však museli s našimi novými českými přáteli rozloučit a vydali jsme se směrem na Třebíč, do druhého místa

tohoto kempu. Vedle jednoho dlouhého celodenního výletu a prohlídky jedné atomové elektrárny jsme navštívili také koupaliště, které nám přineslo příjemný odpočinek.

Navíc jsme strávili zase jeden den v místní rodině, s kterou jsme si velmi dobře porozuměli, rovněž i pro její vynikající znalost němčiny.

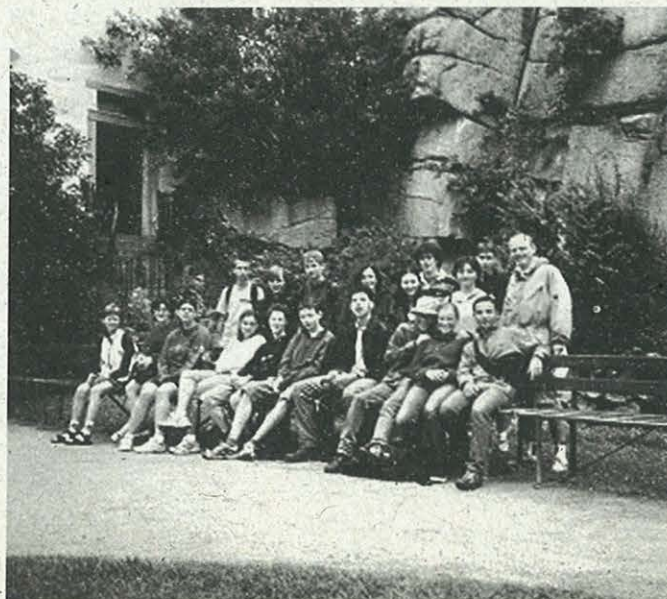
Závěrečný pobyt v Praze byl velmi zajímavý a plný dojmů, avšak poslední den rozloučení se přiblížil velmi rychle. Všem nám přišlo velmi zatěžko rozloučit se s nově získanými přáteli, protože jsme se za právě uplynulé dva týdny naučili díky mnoha společným zážitkům jeden druhého znát a také si ho vážit. Je teď

však naštěstí jednoduché zůstat díky internetu a e-mailu ve vzájemném kontaktu.

Kemp v nás zanechal mnoho pozitivních dojmů, jako například prohloubení znalostí anglického jazyka, kontakty do celého světa, pohled do jiných kulturních oblastí a seznámení se se zajímavou sousední zemí, takže nám všechno zůstane ve vzpomínkách jako nezapomenutelný zážitek.

Naše poděkování proto patří organizátorům kempu v Jihlavě, v Třebíči i všem ostatním zúčastněným.

*Sabine a Andreas von Eichhorn,
vysláni od RC Deggen-dorf, SRN*

PROČ NEMUSÍ TOLIK ZÁLEŽET NA POČTU ČLENŮ

RC Praha Classic se k velkým klubům rozhodně neřadí. Od svého vzniku v září 2001 jsme naopak klubem malým a přes veškerou snahu se nám na tom zatím nepodařilo nic změnit.

Protože s malým počtem členů souvisí i v mnoha směrech omezené možnosti, bylo toto téma předmětem častých diskusí na schůzkách klubu. Přitom se zrodila myšlenka, že jistě nejsme jediným malým klubem a že i ostatní malé kluby se bezpochyby potýkají se stejnými problémy jako my. Řekli jsme si, že by proto vlastně nebylo tak špatné jim v tom vyjádřit svou solidaritu a přitom se o nich také něco dozvědět.

Rozhodli jsme se tedy, že začneme u Spojených států, kolébky rotariánského hnutí. Od té doby vybíráme každý týden nejmenší klub jednoho z amerických států, abychom se seznámili s tím, kolik

má členů a kde působí. Tomuto klubu pak posíláme pozdravný dopis.

Pravidelný pozdrav a přítitek neznámým, tisíce kilometrů vzdáleným kolegům, se kterými nás spojuje stejná myšlenka, se v našem klubu stal milou tradicí. Po celou tu dobu jsme ve výběru států postupovali pěkně podle abecedy – až do osudného 11. září, kdy se Spojené státy a s nimi i naši rotariánští kolegové stali předmětem teroristického útoku dosud nevídaných rozměrů.

Tehdy jsme se rozhodli udělat výjimku. Náš dopis proto směřoval do Washingtonu, jednoho z cílů útoku. Dopis nezůstal bez odezvy a odpověď přišla vzápětí.

Reply from Rotary Club of Washington, DC to Mr. Richard Kraus, President, ROTARY CLUB OF PRAHA CLASSIC
Dear President Richard Kraus,
I have received your letter of sympathy and support dated September 13 and have reported it to the members of the club. We thank you sincerely for the words of soli-

arity expressed in your letter. It is both a comfort in our time of sorrow and a source of strength in our resolve to deal with this horrible situation. Please convey our gratitude and good wishes to all the members of your club.
Best Rotary regards

Bob

Robert D. Shriner, Ph.D.
(r.shriner@aol.com)

Z této odpovědi číší právě ona solidarita a sounáležitost s lidmi stejné myšlenky, spojující nás bez ohledu na vzdálenost, jazyk a národnost, která nás motivuje k posílání našich pozdravných dopisů. Odpověď pana Shriner je pro nás zážitkem, o který jsme se rozhodli se s našimi čtenáři podělit.

Jan Frouz,
RC Praha Classic

O co bychom byli přišli?

Na počátku roku 1962, poté, co jsem se se svou manželkou Joan přestěhoval z Montrealu do Trentonu, jsem byl zvolen předsedou místní Rady kanadských skautů. Pověřencem distriktu byl tehdy Jim Page a spolu jsme také začali pracovat na přípravě vhodného programu pro místní skauty.

Byl jsem pak velmi překvapen, když mi na konci onoho roku Jim

zatelefonoval a požádal mě, zda by nás - společně s jedním jiným rotariánem, který náhodou chodil do stejného kostela jako my - mohli navštívit, aby nám vysvětlili, co znamená pojem Rotary.

S Jimem a jeho přítelem Bobem Hakerem jsme tehdy hovořili mnoho hodin. Vysvětlili nám, co Rotary dělá ve prospěch naší komunity a zmínili se i o jeho mezinárodním dosahu. Na konec našeho rozhovoru jsme oba - moje manželka Joan i já - souhlasili, aby bylo mé jméno uvedeno do návrhu na dosud neobsazenou klasifikaci „veřejný účetní“.

Když na to dnes vzpomínáme, jsem šťasten, že jsem tehdy neřekl: „Mám toho už moc“, nebo se zdvořile neomluvil: „děkuji, ale nemám zájem“, nebo že jsem neprohlásil, že si chci nechat víc času pro získání větší praxi účetního, na rodinu, na odpočinek nebo prostě na nás samotné.

Je těžké spočítat ty, které bychom nebyli poznali jako své přátele, místa, která bychom nebyli navštívili, nebo příležitosti

ke službě a pomoci, které bychom byli promeškali. Onoho večera jsme nemohli vědět, že právě otevíráme dveře, vedoucí k tolika přátelům nebo - obrazně - do všech kontinentů; na mnohá setkání, konference a kongresy kdoví kde ve světě, nebo že bychom nebyli měli za členy své rodiny tolik studentů v rámci výměny mládeže.

Stále budeme Jimu Pageovi vděční za to, že nás tehdy přiměl k tomu, abych napsal své jméno na kartičku s návrhem mého členství. To pak umožnilo mně i mé manželce Joan účastnit se na aktivitách tohoto skvělého společenství.

Wilfrid J. Wilkinson,
Past RI Director,
Rotary Club of Trenton,
Ontario, Canada;
převzato z časopisu THE
ROTARIAN č. 11//2001

Využíváte WWW stránky pro svou klubovou činnost?

Při svém putování po českých a slovenských Rotary klubech, během něhož seznamuji rotariány se strukturou distriktových webových stránek na adresách www.rotary.cz a www.rotary.sk zjišťuji, že většina klubů dosud nejméně klubového webmastera, který odpovídá za aktualizaci klubové části WWW stránek distriktu. Řada členů ani netuší, že nejen distrikt, ale i každý Rotary klub, svoji internetovou prezentaci dávno již zřízenou má.

Zrekapitulujme si základní fakta: Rotary International, distrikt 2240 má své internetové prezentace umístěné na adresách www.rotary.cz a www.rotary.sk. Tyto prezentace jsou obsahově v podstatě totožné. České a slovenské kluby mají prezentaci na obou adresách pochopitelně každý ve svém rodném jazyce. Čeština a slovenština je obdobně využívána v archivu článků GOOD NEWS, který je součástí tohoto Rotary portálu. Stejně jako v tištěné verzi, odpovídající článek v mateřském jazyce autora.

Každý klub má vlastní webovou prezentaci na adrese ve tvaru: www.rotary.cz/rcnazevklubu a www.rotary.sk/rcnazevklubu.

Pro co neefektivnější využití internetu by měl každý klub co nejdříve jmenovat svého klubového webmastera, který bude zodpovědný za aktualizaci klubových webových stránek. Tato činnost nevyžaduje profesionální znalost programování. Aktualizace klubové části je velice intuitivní a jednoduchá a vyžaduje pouze základní znalost práce s PC.

Klubový webmaster odpovídá kromě aktualizace webu i za správu dalších uživatelských kont. Proto by funkce webmastera měla být dlouhodobá, což bude daleko efektivnější a zejména bezpečnější, než jeho jeho každoroční výměna, neboť je výhodnější, vykonává-li ji po několik let. Funkce klubového webmastera bude obdobná funkci pokladníka, běžnou pro jiné kluby, kde ji vykonává nezřídkada jeden z členů klubu.

Vyzývám proto klubové webmastery, aby pro sdělení přístupových jmen a hesel pro vstup do administrativní části klubových stránek kontaktujte předsedu distriktové komise pro internet Vladimíra Skalského, člena RC Praha City, autora Rotary portálu na adrese: vladimir.skalsky@rotary.cz. Přidělí vám obratem heslo pro vstup do systému, včetně odkazu na nevěřejný manuál pro klubové webmastery týkající se aktualizace klubových stránek na adresách:

www.rotary.cz a www.rotary.sk

Vladimír Skalský, RC Praha City,
distriktová komise pro internet
vladimir.skalsky@rotary.cz

WWW adresář Rotary klubů

ČESKÁ REPUBLIKA

ROTARY KLUB	WWW adresa
RC Brandýs - Boleslav	www.rotary.cz/rcbrandysboleslav
RC Brno	www.rotary.cz/rcbrno
RC Brno City	www.rotary.cz/rcbrnocity
RC České Budějovice	www.rotary.cz/rcceskebudejovice
RC Český Krumlov	www.rotary.cz/rcceskykrumlov
RC Hradec Králové	www.rotary.cz/rchradeckralove
RC Cheb	www.rotary.cz/rccheb
RC Jičín	www.rotary.cz/rcjicin
RC Jihlava	www.rotary.cz/rcjihlava
RC Jindřichův Hradec	www.rotary.cz/rcjindrichuvhradec
RC Karlovy Vary	www.rotary.cz/rckarlovyvary
RC Klatovy	www.rotary.cz/rcklatovy
RC Kroměříž	www.rotary.cz/rckromeriz
RC Kutná Hora	www.rotary.cz/rckutnahora
RC Liberec - Jablonec	www.rotary.cz/rcliberecjablonec
RC Most	www.rotary.cz/rcmost
RC Olomouc	www.rotary.cz/rcolomouc
RC Ostrava	www.rotary.cz/rcostrava
RC Pardubice	www.rotary.cz/rcpardubice
RC Písek	www.rotary.cz/rcpisek
RC Plzeň	www.rotary.cz/rcplzen
RC Poděbrady	www.rotary.cz/rcpodebrady
RC Praga Caput Regni	www.rotary.cz/rcpragacaputregni
RC Prague International	www.rotary.cz/rcpragueinternational
RC Praha	www.rotary.cz/rcpraha
RC Praha - Staré Město	www.rotary.cz/rcprahastaremesto
RC Praha City	www.rotary.cz/rcprahacity
RC Praha Classic	www.rotary.cz/rcprahaclassic
RC Prostějov	www.rotary.cz/rcprostejov
RC Přerov	www.rotary.cz/rcprerov
RC Tábor	www.rotary.cz/rctabor
RC Trutnov	www.rotary.cz/rctrutnov
RC Třebíč	www.rotary.cz/rctrebic
RC Vrchlabí	www.rotary.cz/rcvrchlabi
RC Zlín	www.rotary.cz/rczlina
RC Znojmo	www.rotary.cz/rcznojmo

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

ROTARY KLUB	WWW adresa
RC Banská Bystrica	www.rotary.sk/rcbanskabystrica
RC Bratislava	www.rotary.sk/rcbratislava
RC Košice	www.rotary.sk/rckosice
RC Liptovský Mikuláš	www.rotary.sk/rcliptovskymikulas
RC Nitra	www.rotary.sk/rcnitra
RC Piešťany	www.rotary.sk/rcpiestany
RC Poprad	www.rotary.sk/rcpoprad
RC Spišská Nová Ves	www.rotary.sk/rcspisskanovaves
RC Zvolen	www.rotary.sk/rczvolen
RC Žilina	www.rotary.sk/rczilina

www.rotary.cz
www.rotary.sk

Rotariánský diamant

Před měsícem jsem seděl v Londýně u jednoho z velkých obchodníků s diamanty, moudrého člověka, hovořili jsme o kdečem...

Vyprávěl mi svůj život - mladík z Čech, který se po únoru 1948 rozhodl opustit vlast a hledal - a našel - v dálce to, co hledá někdo: úspěch... Vyprávěl o své asijské továrně, kde zaměstnává sto brusičů diamantů, o svých úspěších, svých cestách...

Čas v tom podzimním dni měřily podivuhodné přepychové přesýpací hodiny, svítící hodiny, ve kterých místo zrn písku se sypaly tisíce broušených diamantů...

Popíjeli jsme český Budvar, kterým měl "diamantový král" zásobenu ledničku, hovořili o tom, co mohlo být a co nebylo - a když přišla jednou opět řeč na diamanty, vstal a donesl několik etují, předváděl tančící jiskřící světlo vzácných kamenů...

Z jedné etují vytáhl diamant a podal mi ho. "Málokdo může říct, že měl v ruce diamant za šest set tisíc dolarů," řekl s úsměvem.

Mít v ruce takový diamant vede člověka k nejistotě.

I pevná dlaň, do které byl takový diamant položený, znejistí a uvědomí si odpovědnost, jakou vůči tomu úlomku třpytivé krásy nese -

Stačí pohyb - maličký nepatrný pohyb a ta ohnivě planoucí kapka spadne na podlahu a roztříští se. Tak nepatrný pohyb, lehoučké zachvění ruky -

Vzpomínám na ten ostrý palčivý dotyk na dlani - jemný a přece silný, člověk náhle ucítí úzkost, uvědomí si, co mu bylo svěřeno...

Jenže nenese každý člověk - a nenese stále - daleko víc, daleko větší diamant?

Každý člověk drží cosi daleko vzácnějšího a daleko křehčího, cosi, co může podat svým blízkým i sám sobě.

Vánoční dar -

Dar, který není omezen dobou Vánoc, dar, který čeká a žije celý rok - tak jako na celý lidský rod, nejen na Vánoce, dopadá betlémské světlo...

Každý drží veliký diamant, veliký dar, dar soucitu, naděje, víry a lásky.

Je to dar, o který pečují rotariáni - dar, který se snaží zadržet, když už už klouže a klesl by k zemi, roztříštil by se.

Každý člověk nese cosi cennějšího, než je ten nejvzácnější diamant. Něco svítícího, o čem hovoří právě o Vánocích tak jasně démantový hlas, vánoční hlas.

Lidská srdce nepotřebují ke svému štěstí diamanty - potřebují to, co se nedá koupit ani za všechny poklady sultána z Bruneje.

I slovo může být nejvzácnějším diamantem, slovo v pravou chvíli. Pohled. Úsměv. Pohlazení duše.

Pomoc tehdy, když ten, kdo ji potřebuje, už v žádnou ani nedoufá...

Rotarián nemusí rozdávat milióny - i když rotariánské hnutí jich už rozdalo během své existence tolik, že by se za ně pořídila asi nejpřepychovější klenotnice světa...

Někdy stačí podat diamanty nenápadnější. Zdánlivě neviditelné... Ty diamanty, které potřebují duše, které potřebují, aby nezahynuly...

Nenápadné, tak nenápadné diamanty.

Rotariánské diamanty.

*Martin Petiška,
RC Brandýs-Boleslav*

Redakční rada:

Dobroslav Zemán, PDG (předseda), Ivan Belán, DG, Alexander Brányik, Jan Hladký, Jolana Jonášová, Robert Matějovič, Martin Petiška, Milan Roch, Andrea Vernerová, Vladimír Skalský

- ve spolupráci se všemi RC a RTC, které poskytly své podklady

Kontaktní adresa:

Vydavatelství Dům, s r. o., V Hájí 15, 170 00 Praha 7, e-mail: ada99@mbox.vol.cz

Polygrafické zpracování a tisk: XENT s r. o., Praha

Příjem inzerce:

02/83 87 08 92, e-mail: vydavatelstvi@post.cz

Vydal:

Rotary distrikt 2240 v prosinci 2001 ve spolupráci s Vydavatelstvím Dům, s r. o. Praha

NEPRODEJNÉ

Portál Rotary International District 2240

Co je Rotary?

Distrikt 2240

Rotary kluby

Rotaract Interact

Hledání

Anglická verze

Rotary International

Nadace Rotary

Paul Harris Fellow

Good News

Prezident RI Richard D. King

Sponzoři

Kontakty

Zajímavé Rotary www stránky

Aktuality distriktu

Flash animace aktuality

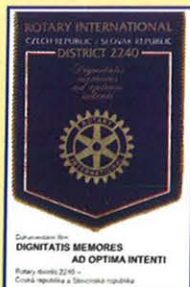
Reklama banner

Sponzoři

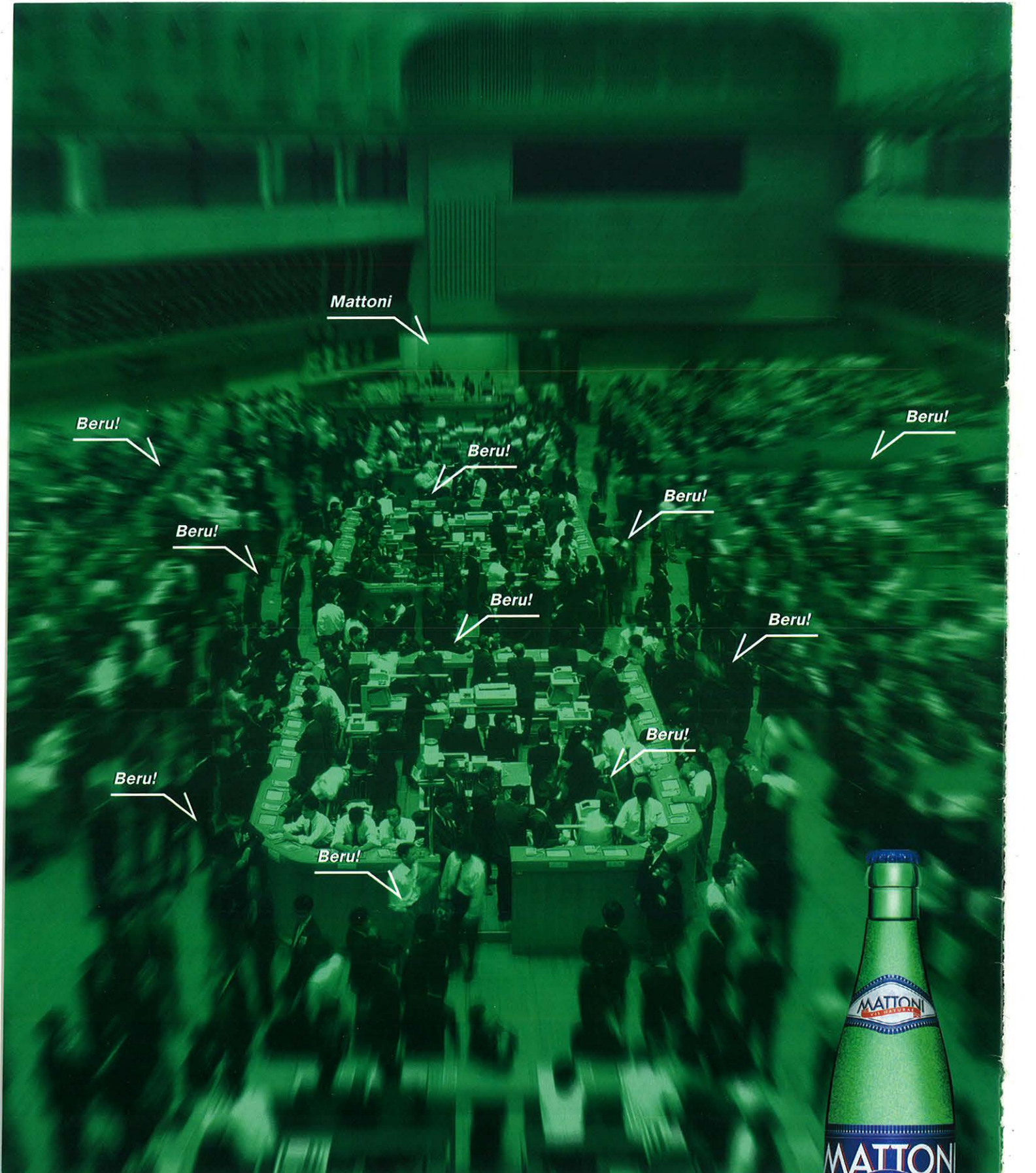
Aktuální články v Good News

www.rotary.cz

www.rotary.sk

Využijte nabídky na zakoupení dokumentárního video-filmu „...ad optima intenti“ ze slavnostní inaugurace Rotary distriktu 2240 v červnu 1999 v Praze na Žofíně nejen pro propagační potřebu vašeho Rotary klubu, ale i jako hodnotné pozornosti pro vaše tuzemské i zahraniční partnery. Film je opatřen anglickými titulky a je k dispozici ve formátu VHS i NTSC (pro USA). Můžete si jej objednat u sekretáře distriktu Augustina Čermáka - e-mail : aug.cermak@volny.cz za 180 Kč (včetně balného a poštovného).

Mattoni

Beru!

Beru!

Beru!

Beru!

Beru!

Beru!

Beru!

Beru!

Beru!

Beru!

KDE TO ŽIJE, TAM JE MATTONI. SVÝM STYLEM, SVOU VÝJIMEČNOU CHUTÍ, KTERÁ HASÍ ŽÍZEŇ. SVÝM BOHATÝM SOUBOREM MIKRO A MAKROPRVKŮ VITACTIVE®, NEZBYTNÝM PRO SPRÁVNÉ FUNKOVÁNÍ LIDSKÉHO TĚLA. ŽÍT LÉPE JE VĚCÍ VÝBĚRU. KDO CHCE MAXIMUM, VOLÍ MATTONI. MATTONI - VYBRANÁ ZNAČKA ČESKÉ BARMANSKÉ ASOCIACE.

KDE TO ŽIJE, TAM JE MATTONI

VIS NATURAE